

מבט לשבת **בהר - בחוקותי** , חומש ויקרא ,

לעשות קריירה - ולהרוויח הון

תארו לעצמכם, אתם (ואני אתכם), מתפרקים על הכורסא בסלון, נותנים לגוף פינוק קטן אחרי יום עבודה ארוך ומייגע, מרפרפים פה ושם בעיתון בין הכותרות (הכל כתמול שלשום, אין חדש חוץ מהתאריך...). לפתע צדה העין מודעה מאירת-עיניים, בעמוד "הצעות עבודה", בה המעסיק, אישיות רמת-דרג, מוכר וידוע בעולם, מציע עבודה, די סבירה, פשוטה, וממש לא בשמיים, כמו שאומרים.

אני באופן אישי, "נידלקתי", בעיקר כשקראתי את השכר הגבוה, ואת ההבטחה של הבוס, שאין פיטורין בענף הזה. עבודה לכל גיל - מגיל שלוש עשרה ומעלה, (לא נמצא את עצמנו בני 67, עם הנסיון שלנו בחיים, והמיומנות המקצועית - בפנסיה). העבודה מתאימה לכל... לחיילים משוחררים, ואפילו לאלה שבסדיר, לעקרות בית גם מהבית. לחברי-כנסת משועממים שעדיין לא מרוצים מהלוקש הנפוח, לשרים, גם לאלה שבדימוס, לשחקנים, זמרים ואפילו, לא ייאמן, גם לקבצני-הרחוב, וגם לבעלי היאכטה שנדמה שיש להם הכל, וכמובן - גם לנו!

אין אבטלה בענף הזה. העבודה המוצעת אינה דורשת תואר ראשון, שני או שלישי. אין מבדק גרפולוגי או פסיכומטרי. גם לא נדרשים מכתבי המלצה. מספיק רק להיות **יהודי**, וזהו!

קריירה די קורצת, עם שכר הוגן מאד. תשלומי אש"ל, ביטוח סוציאלי-חברתי-בטחוני, ובנוסים משמעותיים ומאד כדאיים...

למען האמת, כמעט זינקתי מהכורסא. מי לא מוכן לרוץ על זה? יש! סוף סוף אפשר לעשות חיים. לקנות דירה בלי משכנתא, לטוס לחו"ל, לשלוח תלמידים לכל החוגים... קראתי שוב משפסף ת'עניינים. לא! זה לא נראה פיברוק, קוריוז או מתיחה של אחד באפריל. הדברים הכתובים נראים אמיתיים לחלוטין. אבל, בכל זאת מילה אחת קטנה, (אומרים שכדאי תמיד לקרוא במילים הקטנות...) עוררה בי מחשבה. "**אם**", מילת תנאי. אָהָה, מעמידים לנו תנאים? זה כבר נראה סיפור אחר...

רש"י מפרש שהמילה "אם", כפי שנכתב בחוזה הזה, אינה בכלל מילת תנאי. נהפוך הוא. זאת מילת תחנונים, הפצרה ובקשה. אני באופן אישי, סומך מאד על רש"י.

את כל תנאי החוזה והצעת העבודה, הנני ממליץ לקרוא בעיון, בחומש ויקרא פרק כו' פס' ג-יד' **ועדיף גם לשמוע** בשבת, בבית הכנסת. ההצעה ברורה, הוגנת, ישרה, שווה לכל נפש, ומבטיחה כאמור, תגמול ושכר גבוה ממש.

נעשה ונשמע - ונעלה כולנו בקרוב ממש לירושלים, לבית המקדש בעז"ה!

שבת שלום ומבורך